

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 98.889 van 17 september 2001
in de zaak A. 72.673/IX-2595.**

In zake : het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van
MALDEGEM

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van
KNOKKE-HEIST,
dat woonplaats kiest bij
advocaat A. LUST,
kantoor houdende te SINT-ANDRIES-BRUGGE,
Burggraaf de Nieulantlaan 14.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Maldegem op 27 december 1996 heeft ingediend om het geschil te beslechten dat gerezen is tussen hem en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Knokke-Heist met betrekking tot het ten laste nemen van de onderhouds- en verplegingskosten verstrekt aan Alicia VEEVAETE voor haar verblijf in het rustoord Sint-Elisabeth te Adegem;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de adviezen van de bestendige deputaties van de provincieraden van West-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen respectievelijk van 4 mei 2000 en 21 september 2000;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de beschikking van 27 november 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 5 juni 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 juni 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van ontvanger P. AMEEL, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A. LUST, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 26 juli 1990 wordt Alicia VEEVAETE opgenomen in het erkende rustoord voor bejaarden Sint-Elisabeth te Adegem, dat wordt beheerd door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn -hierna te noemen : OCMW- van Maldegem. Zij is op dat ogenblik ingeschreven in het bevolkingsregister van Knokke-Heist.

1.2. Kort na haar opname blijkt Alicia VEEVAETE niet meer over de financiële middelen te beschikken om de kosten van haar verblijf te betalen en worden de kosten van haar verblijf ten laste genomen door het OCMW van Maldegem.

1.3. Met een brief van 4 oktober 1996 deelt het OCMW van Maldegem aan dat van Knokke-Heist mede dat Alicia VEEVAETE vanaf 1 september 1996 niet over de nodige middelen beschikt om haar verblijf in het rustoord Sint-Elisabeth te betalen en wordt gevraagd, daar betrokkene op het tijdstip van haar opname gedomicilieerd was te Knokke-Heist, Bondgenotenlaan 56, "als onderstands-domicilie, gelet op de wet van 2.04.1965, borgstelling te verlenen en de tekorten ten

gevolge van het verblijf van Mevrouw VEEVAETE in onze instelling ten laste te nemen".

1.4. Het bijzonder comité van het OCMW van Knokke-Heist besluit op 22 oktober 1996 de vraag af te wijzen "voor het verleden en voor de toekomst, daar uw OCMW de bevoegdheid naar zich heeft toegetrokken". Die beslissing wordt met een brief van 29 oktober 1996 aan het OCMW van Maldegem medegedeeld.

1.5. Op 19 november 1996 besluit de raad voor maatschappelijk welzijn van Maldegem het geschil met het OCMW van Knokke-Heist met betrekking tot het ten laste nemen van de steun verleend aan Alicia VEEVAETE, ter beslechting aan de Raad van State voor te leggen.

1.6. Op 9 december 1996 zendt het OCMW van Maldegem de factuur met betrekking tot de kosten van het verblijf van Alicia VEEVAETE in het rustoord Sint-Elisabeth tijdens de maand oktober 1996 naar het OCMW van Knokke-Heist.

1.7. Op 27 december 1996 stelt de ontvanger van het OCMW van Maldegem het onderhavige beroep in.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij in een eerste exceptie opwerpt dat het beroep te laat werd ingesteld; dat volgens haar krachtens artikel 15, tweede en derde lid, van de wet van 2 april 1965 als principe geldt dat geschillen betreffende het ten laste nemen van steun verleend door OCMW's in voorkomend geval nadat beroep werd ingesteld bij de bestendige deputatie van de betrokken provincie, binnen dertig dagen na kennisgeving van de bestreden beslissing bij de Raad van State aanhangig dienen te worden gemaakt en dat, alhoewel de voormelde beroepstermijn slechts uitdrukkelijk is voorgeschreven voor een beroep dat wordt ingesteld tegen een beslissing van de bestendige deputatie over een geschil tussen OCMW's van eenzelfde provincie, hij ook geldt wanneer het geschil gerezen is tussen OCMW's van verschillende provincies;

2.1.2. Overwegende dat het geschil is gerezen tussen OCMW's van verschillende provincies; dat blijkens artikel 15 van de voornoemde wet van 2 april 1965 die geschillen in eerste en laatste aanleg worden beslecht door de Raad van

State na advies van de bestendige deputaties der provincies waartoe de betrokken OCMW's behoren; dat de termijn van dertig dagen waarop de verwerende partij zich beroept, krachtens het tweede lid van voormeld wetsartikel echter slechts geldt voor het hoger beroep tegen de in eerste aanleg door de bestendige deputatie genomen beslissingen inzake geschillen tussen OCMW's van dezelfde provincie; dat luidens artikel 18, eerste lid, van de voornoemde wet van 2 april 1965 de eis tot terugvordering van de onderstandskosten verjaart na verloop van één jaar te rekenen vanaf de datum van het verzenden van de staat van verschotten naar het OCMW van hetwelk de terugbetaling van de bedoelde kosten wordt gevorderd, en deze verjaring door een aanmaning kan worden onderbroken; dat hieruit volgt dat de vordering tot terugbetaling bij het administratief rechtscollege dat in eerste aanleg -de bestendige deputatie- of in eerste en laatste aanleg -de Raad van State- uitspraak doet, moet worden ingesteld binnen die termijn van één jaar, eventueel verlengd ten gevolge van een aanmaning; dat in de onderhavige zaak de eerste staat van verschotten op 9 december 1996 door het OCMW van Maldegem naar het OCMW van Knokke-Heist werd verzonden; dat de ontvanger van het OCMW van Maldegem het thans voorliggend beroep op 27 december 1996, derhalve tijdig, heeft ingesteld; dat de exceptie faalt naar recht;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij ook opwerpt dat het OCMW van Maldegem in de onderhavige zaak ten onrechte wordt vertegenwoordigd door zijn ontvanger; dat zij betoogt dat krachtens artikel 28, § 1, vierde lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn -hierna "de OCMW-wet" genoemd- een OCMW in rechte in algemene regel door zijn voorzitter wordt vertegenwoordigd, dat artikel 115, § 2, van de OCMW-wet voorziet in een strikt te interpreteren uitzondering op die algemene regel, waar het bepaalt dat de rechtsgedingen van het OCMW als eiser inzake de verrichtingen waarvan sprake in artikel 46, § 1, van de wet, alsmede die inzake het beheer van de goederen en de terugvordering van de kosten van verleende hulp, overeenkomstig de beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn, in naam van het centrum worden gevoerd op vervolging en benaarstiging van de ontvanger of, in voorkomend geval, van de bijzondere ontvanger bedoeld in artikel 96 en dat in de onderhavige zaak de ontvanger van het OCMW van Maldegem bij de Raad van State geen geschil aanhangig maakt met betrekking tot de terugvordering van de kosten van verleende hulp, doch wel een geschil over de vraag welk OCMW bevoegd is om bijstand te verlenen aan Alicia VEEVAETE; dat de verwerende partij voorts uiteenzet dat het OCMW van Maldegem op 9 december

1996 een factuur aan het OCMW van Knokke-Heist heeft bezorgd doch dat, pas wanneer het OCMW van Knokke-Heist die factuur niet zou betalen en daaromtrent een geschil zou rijzen, er sprake kan zijn van een terugvordering van kosten waarvoor de ontvanger van het OCMW van Maldegem dat centrum in rechte kan vertegenwoordigen;

2.2.2. Overwegende dat krachtens artikel 115, § 2, van de OCMW-wet de rechtsgedingen waarbij het OCMW als eiser optreedt inzake "de terugvordering van de kosten voor verleende hulp", overeenkomstig de beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn, namens het centrum worden gevoerd op vervolging en benaarstiging van de ontvanger; dat ter zake niet wordt betwist dat het OCMW van Maldegem effectief steun verleent aan Alicia VEEVAETE noch dat voornoemd OCMW de kosten van die steun terugbetaald wenst te zien door het OCMW van Knokke-Heist; dat wanneer het OCMW van Maldegem het geschil dat het aldus heeft met het OCMW van Knokke-Heist thans ter beslechting voorlegt aan de Raad van State, het als eiser optreedt inzake "de terugvordering van de kosten voor verleende hulp", zoals bedoeld in artikel 115, § 2, van de OCMW-wet, en het derhalve vertegenwoordigd dient te worden door zijn ontvanger; dat het feit dat op 27 december 1996, toen de ontvanger van het OCMW van Maldegem het onderhavige beroep instelde, er nog geen zekerheid over bestond dat de eerste factuur van 9 december 1996 niet zou worden betaald, geen afbreuk doet aan de vaststelling dat het geschil betrekking heeft op de terugvordering van de kosten voor verleende hulp; dat ook deze exceptie faalt;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de artikelen 1, 1°, en 2, § 1, van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn; dat luidens artikel 1, 1°, van die wet "steunverlenend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" is "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente op wier grondgebied zich een persoon bevindt die bijstand behoeft, wiens staat van behoeftigheid door dit centrum erkend werd en aan wie zij steun verleent waarvan de aard en, zo nodig, het bedrag door haar beoordeeld en bepaald worden"; dat, in afwijking hiervan, krachtens artikel 2, § 1, van die wet, het OCMW van de gemeente waar de betrokkene op het tijdstip van zijn opneming in, onder meer, een erkend rustoord voor bejaarden voor zijn hoofdverblijf in het bevolkings-,

het vreemdelingen- of het wachtregister was ingeschreven, bevoegd is om de noodzakelijke steun te verlenen, indien de bijstand vereist is bij diens opneming of gedurende diens verblijf in een dergelijk rustoord; dat de verzoekende partij betoogt dat Alicia VEEVAETE op het tijdstip van haar opneming in het erkend rustoord voor bejaarden Sint-Elisabeth te Adegem voor haar hoofdverblijf was ingeschreven in het bevolkingsregister van Knokke-Heist, zodat het OCMW van de laatstgenoemde gemeente bij toepassing van de voormelde bepalingen van de wet van 2 april 1965 bevoegd is en blijft om steun te verlenen aan Alicia VEEVAETE; dat de verzoekende partij voorts aanvoert dat zij overeenkomstig artikel 3, eerste lid, van de wet van 2 april 1965 met een brief van 4 oktober 1996 het OCMW van Knokke-Heist ervan in kennis heeft gesteld dat Alicia VEEVAETE werd opgenomen in het OCMW-rusthuis Sint-Elisabeth en dat betrokkene sedert 1 september 1996 over onvoldoende middelen beschikte om de kosten van haar verblijf in het rustoord volledig te betalen en zij het OCMW van Knokke-Heist terzelfder tijd verzocht om het tekort ten gevolge van het verblijf van Alicia VEEVAETE in het rustoord ten laste te nemen; dat zij ten slotte laat gelden dat zij binnen tien dagen, te rekenen vanaf de verzending van de voormelde brief van 4 oktober 1996, vanwege het OCMW van Knokke-Heist geen gemotiveerde beslissing heeft ontvangen, zodat zij in de plaats van en op kosten van het bevoegde centrum mocht optreden, en daaruit besluit dat de kosten verbonden aan die indeplaatsstelling dan ook, minstens vanaf 1 oktober 1996, ten laste zijn van het OCMW van Knokke-Heist;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het OCMW van Maldegem zelf de bepalingen van de wet van 2 april 1965 niet heeft nageleefd, zodat zij niet meer gehouden was tot het verlenen van steun; dat zij daarbij nader uiteenzet, vooreerst dat overeenkomstig artikel 4 van de wet van 2 april 1965 alleen de kosten van de behandeling van een behoeftige in een verplegingsinstelling kunnen worden verhaald op het OCMW van het onderstandsdomicilie en dat, vermits in de onderhavige zaak de niet gedekte kosten van het verblijf van Alicia VEEVAETE in een rustoord voor bejaarden, hetwelk geen verplegingsinstelling is in de zin van de wet van 2 april 1965, in het geding zijn, die kosten haar niet ten laste kunnen worden gelegd; dat zij voorts laat gelden dat luidens artikel 3 van de voornoemde wet het OCMW van de gemeente waar de betrokkene zich bevindt over een termijn van vijf dagen na de steunaanvraag beschikt om het OCMW dat overeenkomstig artikel 2, § 1 en § 2, van de wet tot steunverlening bevoegd is, van die aanvraag kennis te geven, dat in de onderhavige zaak het OCMW van Maldegem gewacht heeft tot 4 oktober 1996, meer dan zes jaar na de steunaanvraag van Alicia

VEEVAETE, om het OCMW van Knokke-Heist in kennis te stellen van de vraag tot het ten laste nemen van een gedeelte van de verblijfkosten van betrokkene, dat het OCMW van Maldegem in zijn brief van 4 oktober 1996 weliswaar vermeldt dat de behoefte van Alicia VEEVAETE pas zou zijn ontstaan op 1 september 1996, maar dat dit slechts een maneuver is om de in 1990 begane vergissing minstens voor de toekomst recht te zetten; dat volgens de verwerende partij uit de tekst van artikel 3 van de wet van 2 april 1965 en uit haar doelstelling moet worden afgeleid dat de daarin bedoelde termijn van vijf dagen een vervaltermijn is, aangezien de niet-naleving van die termijn aan het "OCMW van het onderstandsdomicilie" elke mogelijkheid ontnemt om de werkelijke behoefte van de steunaanvrager te controleren en dat, zelfs indien de bedoelde termijn geen vervaltermijn zou zijn, het dan hoe dan ook geen termijn is die eindeloos kan worden overschreden, in het onderhavige geval met meer dan zes jaar, wat kennelijk onredelijk is, zodat het OCMW van Maldegem dan ook niet langer gerechtigd is om zijn steunverleningsplicht af te wijzen en de bevoegdheid ter zake in de schoenen van de verwerende partij te schuiven; dat de verwerende partij ten slotte aanvoert dat het OCMW van Maldegem niet in haar plaats steun mocht verlenen aan Alicia VEEVAETE, aangezien het "steunverlenend" centrum slechts in de plaats en op kosten van het "bevoegde" centrum mag optreden indien het binnen tien dagen na de kennisgeving van de steunaanvraag geen gemotiveerde beslissing van het laatstgenoemde centrum heeft ontvangen en, cumulatief, indien het binnen vijf dagen aan het laatstgenoemde centrum van de plaatsvervangende steunverlening kennis heeft gegeven, dat in de onderhavige zaak het OCMW van Maldegem nooit aan het OCMW van Knokke-Heist heeft laten weten dat het in zijn plaats en op zijn kosten steun aan Alicia VEEVAETE zou verlenen, dat het dan ook de kosten die het zou hebben voorgeschoten niet kan terugvorderen en dat, overigens, het voorliggend beroep niet zozeer een betwisting inzake de terugvordering van verleende steun betreft dan wel een betwisting inzake het bestaan van een verplichting aan de zijde van het OCMW van Knokke-Heist om de steun aan Alicia VEEVAETE ten laste te nemen, waarvoor de Raad van State niet bevoegd is;

3.3.1. Overwegende dat het onderhavige geschil geen betrekking heeft op de terugvordering van kosten van steunverlening door het tot steunverlening bevoegd OCMW jegens het OCMW van het onderstandsdomicilie op grond van artikel 4 van de wet van 2 april 1965; dat, zoals de verwerende partij terecht antwoordt, Alicia VEEVAETE immers niet was opgenomen in een verplegingsinstelling in de zin van artikel 1, 3°, van die wet; dat zij wel was opgenomen in een

erkend rustoord voor bejaarden als bedoeld in artikel 2, § 1, 1°, van die wet en dat zij op het tijdstip van die opname, 26 juli 1990, wat niet wordt betwist, ingeschreven was in het bevolkingsregister van Knokke-Heist; dat derhalve krachtens de inleidende zin van voormeld artikel 2, § 1, en het 1° ervan, het OCMW van Knokke-Heist beschouwd diende te worden als het OCMW bevoegd om de noodzakelijke steun te verlenen, aangezien het daarvoor niet vereist is dat de noodzaak tot steunverlening reeds bestaat op het tijdstip van de opname;

3.3.2. Overwegende dat de vraag echter rijst of het OCMW van Maldegem, als OCMW dat in de plaats van het tot steunverlening bevoegde OCMW is opgetreden, in de voorwaarden verkeert die door de voornoemde wet van 2 april 1965 worden gesteld om de kosten die aan die steunverlening zijn verbonden van dat laatste OCMW terug te vorderen; dat wat dat betreft de verwerende partij ten onrechte de mening is toegedaan dat alleen de kosten van de behandeling, met of zonder hospitalisatie, van een behoeftige in een verplegingsinstelling kunnen worden teruggevorderd van het OCMW van het onderstandsdomicilie, overeenkomstig artikel 4 van de wet van 2 april 1965; dat artikel 3 van die wet immers bepaalt dat, wanneer steun wordt gevraagd in de gevallen bedoeld bij artikel 2, §§ 1 en 2, het OCMW van de gemeente waar de betrokkene zich bevindt, hiervan binnen vijf dagen bericht stuurt aan het OCMW dat overeenkomstig voornoemd artikel tot steunverlening bevoegd is, dat het in de plaats en op kosten van het bevoegd OCMW mag optreden, hetzij wanneer het vanwege dat OCMW geen gemotiveerde beslissing heeft ontvangen binnen tien dagen te rekenen van de verzending van de kennisgeving, hetzij wanneer steunverlening dringend noodzakelijk is, en dat het daarvan binnen vijf dagen kennis moet geven aan het OCMW in wiens plaats het opgetreden is;

3.3.3. Overwegende dat op het argument van de verwerende partij als zou het OCMW van Maldegem door de termijn van vijf dagen voor de kennisgeving van de steunaanvraag aan het bevoegde centrum niet te hebben geëerbiedigd en hoe dan ook onredelijk lang -zes jaar- te hebben gewacht met het verzenden van een kennisgeving van de steunaanvraag, niet meer gerechtigd zijn de steun die het aan Alicia VEEVAETE verleent terug te vorderen, moet worden geantwoord dat de wet van 2 april 1965 niet voorziet in een sanctie waardoor het OCMW van de gemeente waar de hulpaanvrager is opgenomen in een instelling bedoeld in artikel 2, § 1, van de wet, en dat het bevoegde centrum niet binnen de voorgeschreven termijn van vijf dagen heeft medegedeeld dat het een steunaanvraag heeft ontvangen, zelf als

steunverlenend centrum moet optreden; dat een laattijdige kennisgeving enkel een beperking van de terugvorderbare kosten meebrengt; dat, meer bepaald, uit het opzet van de wet van 2 april 1965 moet worden afgeleid dat het OCMW dat in de plaats van het bevoegde centrum optreedt, indien het niet aantoonbaar is dat het verhinderd is geweest de kennisgeving van zijn steunverlening aan het bevoegde centrum te verzenden binnen de termijn van vijf dagen voorgeschreven door artikel 3, tweede lid, van de wet van 2 april 1965, de kosten moet dragen voor de periode vanaf de dag waarop de steunverlening is aangevangen tot de vijfde dag vóór de verzending van de kennisgeving; dat in de onderhavige zaak het OCMW van Maldegem van het OCMW van Knokke-Heist slechts de kosten heeft teruggevorderd van de steun die het aan Alicia VEEVAETE heeft verleend vanaf de maand oktober 1996, ofschoon het reeds steun verleende sinds oktober 1990;

3.3.4. Overwegende, wat betreft het argument van de verwerende partij dat het OCMW van Maldegem haar nooit ervan in kennis heeft gesteld dat het in haar plaats steun zou verlenen aan Alicia VEEVAETE, zoals nochtans is voorgeschreven door artikel 3, tweede lid, van de wet van 2 april 1965, dat luidens artikel 3, tweede lid, van de wet, wanneer de aangevraagde steun dringend moet worden verleend, de kennisgeving van de steunaanvraag aan het bevoegde centrum en de kennisgeving van de indeplaatsstelling kunnen samenvallen en voorts, als het bevoegd geachte aangeschreven OCMW zijn bevoegdheid of de noodzaak tot steunverlening wil betwisten, het zulks binnen tien dagen moet doen;

Overwegende dat met de brief van 4 oktober 1996 aan het OCMW van Knokke-Heist effectief zowel van de steunaanvraag als van de indeplaatsstelling kennis werd gegeven; dat het OCMW van Knokke-Heist dan meer dan tien dagen heeft gewacht om zijn bevoegdheid af te wijzen en daarbij de noodzaak van de steunverlening zelf niet heeft betwist; dat het OCMW van Maldegem de hoogdringendheid als bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de wet van 2 april 1965 niet heeft ingeroepen; dat het OCMW van Maldegem derhalve slechts vermocht vanaf de tiende dag na 4 oktober 1996 in de plaats en op kosten van het OCMW van Knokke-Heist steun te verlenen en het de toegekende steun enkel vanaf die datum kan terugvorderen;

3.3.5. Overwegende dat het OCMW van Knokke-Heist, nadat het voormelde brief van 4 oktober 1996 had ontvangen, nog steeds als bevoegd steunverlenend centrum zelf een beslissing kon nemen zowel met betrekking tot de

behoefte van Alicia VEEVAETE, als met betrekking tot de aard en het bedrag van de steun die haar zou worden verleend; dat wat dat betreft het argument van de verwerende partij als zou haar elke mogelijkheid zijn ontnomen om de werkelijke behoefte van de steunaanvrager te controleren niet opgaat; dat het er zich toe heeft beperkt zijn bevoegdheid af te wijzen;

3.3.6. Overwegende, wat betreft het verweer van de verwerende partij als zou het beroep veeleer een betwisting betreffen inzake het bestaan van een verplichting aan de kant van het OCMW van Knokke-Heist om de steun aan Alicia VEEVAETE ten laste te nemen en de Raad van State niet bevoegd zou zijn om een dergelijke betwisting te beslechten, dat dient te worden herhaald dat het geschil dat door het OCMW van Maldegem aan de Raad van State wordt voorgelegd, betrekking heeft op de terugvordering van de kosten verbonden aan de steun die dat centrum in de plaats van het OCMW van Knokke-Heist aan Alicia VEEVAETE verleent en het krachtens artikel 16, 3°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tot de bevoegdheid van de Raad behoort om een dergelijk geschil met volle rechtsmacht te beslechten,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Knokke-Heist is ertoe gehouden aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Maldegem de kosten terug te betalen van de steun die het laatstgenoemde centrum vanaf 14 oktober 1996 aan Alicia VEEVAETE heeft verleend ingevolge het verblijf van voornoemde in het rustoord Sint-Elisabeth te Adegem.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeventien september 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.